

la dependent
www.ladependent.com

de Gemma Miralles

SE PAREU-VOS *junts!*

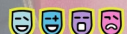
NATALIA NADAL
GEMMA MIRALLES
VICENT PASTOR
MARTA CHINER
JORDI BALLESTER

DIRECCIÓ
PEPA MIRALLES

amb cançons de Carles Chiner

COL·LABOREN:

SALA L'HORTA

Ajuntament de Benetússer

GENERALITAT
VALENCIANA
Conselleria d'Educació,
Investigació, Cultura i Esport

INSTITUT
VALENCIÀ
DE CULTURA

I AMB EL SUPORT DE

Dossier de l'espectacle

SEPREU-VOS

de Gemma Miralles
amb cançons de Carles Chinier
junts!

PRESENTACIÓ DEL PROJECTE

Seppureu-vos, junts! recrea algunes de les situacions que poden viure els xiquets quan els seus pares se separen. És un dels molts casos de famílies de pares separats que refan les seues vides amb altres parelles i de com els xiquets s'han d'adaptar a una nova vida, a altres espais i persones.

En aquest cas posen el focus en una xiqueta i veurem com afloraran sentiments moltes vegades nocius: d'abandó, d'ira, de culpa, de tristesa i alhora com buscarà solucions (moltes vegades ben ocorrents i decidides) seguint la necessitat perquè els pares arriben a acords i que normalitzen la seua relació després del divorci, des de la cordialitat i la cooperació.

Júlia és una xiqueta que es fa gran ben d'hora perquè sent que ha de cuidar els seus pares i cerca allò que considera vital: que siga ella el nexa d'unió entre ells i no la raó de totes les disputes.

Els seus pares tenen una relació freda però més o menys estable després de la separació. Es quan apareix en escena una nova parella del seu pare quan es desestabilitza completament una relació ja deteriorada.

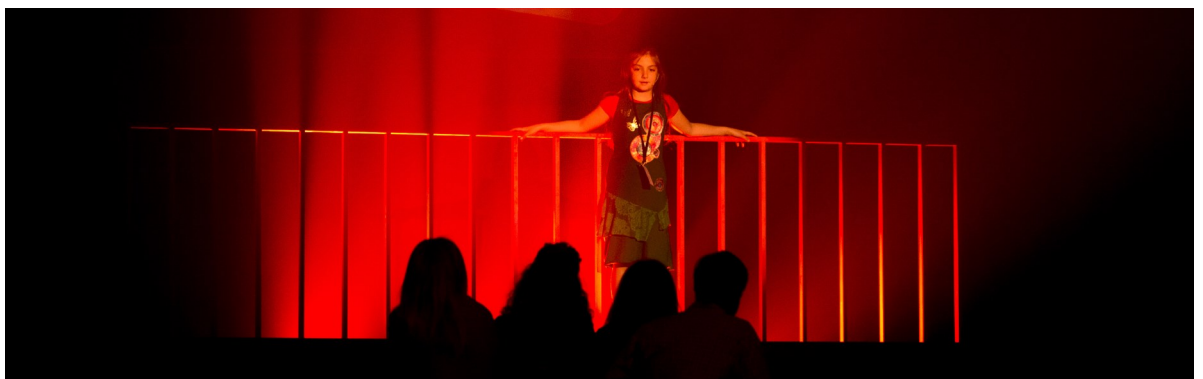
Júlia, que realment ha trobat en la nòvia una bona aliada, focalitzarà tots els seus esforços per revertir la situació i fer que els seus pares es reconcilien.

Júlia és l'exemple de tants xiquets que només demanen ser escoltats. Als menuts els hi col·loquem l'etiqueta d'egoistes però realment són uns mestres de la vida. En primer lloc perquè ells no li donen al passat la importància que li donem nosaltres. En el cas de l'obra els seus pares estan ancorats en els ressentiments del passat. Júlia només vol gaudir del present, del que li ofereix la vida minut a minut. Veu fàcil allò que els pares consideren irreconciliable. Demuestra més sensatesa en molts moments de l'obra.

A part de la mirada de la xiqueta també posen l'atenció en els adults. Quan es produeix una separació l'odi, el ressentiment, la ràbia i la por (emascarada en altres emocions) poden aparèixer sense control. Les persones s'agafen als "egos", es posen una carassa inflexible per protegir-se del dolor que senten, però que òbviament això genera més infelicitat, culpa e insatisfacció. Impedeix anar adaptant-se a les circumstàncies. És per això que hauran d'aprendre que l'amor i la comprensió és l'únic camí possible per donar estabilitat a la seua família i a ells mateixos. Per a gaudir de les meravelloses coses que ofereix la vida cal estar en sintonia amb la bondat i la generositat.

A través de la comèdia, bàsicament durant tota l'obra, volem parlar de les relacions de parella i, sobre tot, de les relacions de pares i fills, que condicionen absolutament la personalitat d'aquests darrers. Sabem de la importància dels referents parentals i de com els seus patrons de comportament i el seu sistema de creences, amb les seues virtuts i carències, es reflecteixen després en la personalitat del fills.

Un cant al canvi i al creixement personal. És en les situacions difícils o límits és on pots fer un treball autoconeixement i un exercici de transformació per a treure el millor de cadascú de nosaltres.

FITXA ARTÍSTICA

INTÈRPRETS

Jordi Ballester - NANDO, MR. PÉREZ, JORDI, JOSEP

Marta Chiner - DAFNE

Gemma Miralles - MARTA

Vicent Pastor - RAFEL

Natàlia Nadal - JÚLIA - XIQUETA ACTRIU

Inés Fernández – JÚLIA – XIQUETA ACTRIU

Cover de xiquetes actrius – Aina Gimeno

DIRECCIÓ

Pepa Miralles

TEXT

Gemma Miralles

AJUDANT DE DIRECCIÓ

Pep Sellés

ASSITENT DE DIRECCIÓ I TUTORA DE XIQUETES ACTRIUS

Rosa Fraj

DISSENY D'ESCENOGRAFIA

Los Reyes del Mambo

DISSENY IL·LUMINACIÓ

Víctor Antón

DISSENY VESTUARI

Pascual Peris

CANÇONS I BANDA SONORA

Carles Chiner

COREOGRAFIES

Aina Gimeno

FOTOGRAFIA

Paco Grau

VÍDEO CREACIÓ

Xavier Cortés

VISULA CREA

IMATGE GRÀFICA

Pep Sellés

FITXA TÈCNICA

DIRECCIÓ TÈCNICA

Víctor Antón

REGIDORA – MAQUINISTA D'ESCENA

Yolanda García

REALITZACIÓ ESPAI ESCÈNIC

Los Reyes del Mambo

REALIZACIÓ VESTUARI

Pascual Peris

GRÀFIQUES

Gràfiques EL CID

ASSESSORIA / GESTORIA

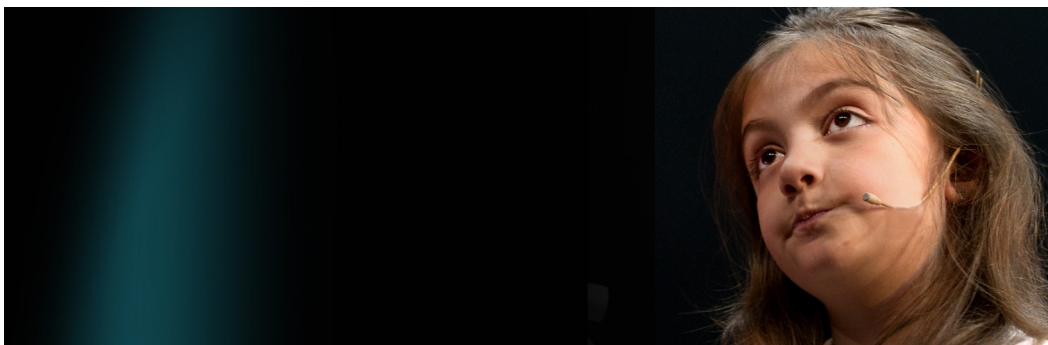
Asesoría Lex, s.l

VÍDEO

VISUAL CREA

PRODUCCIÓ EXECUTIVA

Joanfra Rozalén

Cosas de mamá y papá

:: J. VICENTE PEIRÓ

VALENCIA. La compañía alcoyana La Dependent ha presentado su nueva producción, 'Separeu-vos junts', en el festival Tercera Setmana, estrenada en la sala L'Horta y exhibida en la Mostra de Teatre de Alcoi.

Después del drama histórico 'De Sukei a Naima', ha vuelto a la comedia de sentimientos, costum-
bres y proble-
mas actuales.

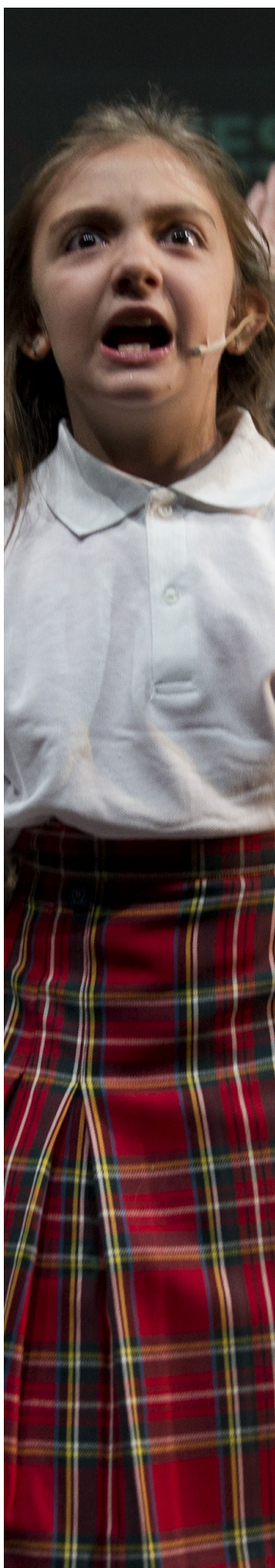
Aquí son fami-
liares: la situa-
ción de una
hija al produ-
cirse la separa-
ción de sus pa-
dres. Rafa, ti-
morato y con
aires de soñador, y Marta, enér-
gica e histriónica, deciden rom-
per su matrimonio y su hija Júlia
queda en una situación marginal
que la hace madurar pronto y ad-
quirir más sentido común que
ellos.

SEPREU- VOS JUNTS

*Autora: Gemma Miralles.
Dirección: Pepa Miralles. Reparto: Natalia Nadal, Gemma Miralles, Vicent Pastor, Marta Chiner, Jordi Ballester. Teatro Rialto*

Con el estilo habitual de la compañía, entre el melodrama y el humor, y números musicales intercalados a cargo de Carles Chiner y coreografías de Aína Gimeno, el montaje tiene su gran virtud en el trabajo de la niña Natalia Nadal, encantadora y soporte del peso de la acción. Busca comprensión y mantener la conexión entre los padres, empatizando con su 'Mary Poppins', Dafne, la cantante nueva novia de Rafa. Se comunica por vídeo con una amiga y logra su objetivo con su sacrificio.

Los actores están muy sueltos, con unos buenos Vicent Pastor y Marta Chiner, una enérgica Gemma Miralles, la autora, y Jordi Ballester triplicando personajes, en esta comedia amable de gusto popular, con preocupaciones de nuestra sociedad como el 'bullying', toques previsibles, enredos, encuentros por sorpresa y un ritmo fluctuante. Ejemplar el trabajo de dirección realizado con la niña.

CRÓNICA DE EXCESOS Y ALEGRÍAS

TERCERA SETMANA
Enrique Herreras

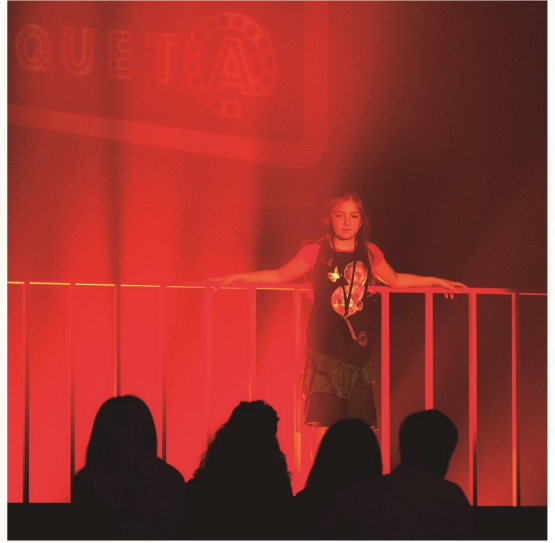
Al tercer día de la tercera edición del festival Tercera Setmana resucitó el teatro valenciano. En efecto, diversas producciones valencianas han entrado en la selección del certamen, pero de tan diverso calado que no termino de ver el perfil que se quiere imprimir al certamen auspiciado por la AVE-TID. Pero este tema lo dejo para las conclusiones, porque ahora querría dar cuenta de estos trabajos. Por orden de aparición.

En primer lugar subrayo la sensaciones vividas por «La alegría está aquí dentro», un montaje de «Familia política» cuyo eje es un texto de **Guadalupe Sáez**. Tres personajes expresan una serie de sensaciones relacionadas la rememoración de los días felices, y su choque con las dudas del presente que comparten. Me interesó el trabajo porque permite la valoración de algunas luces y sombras de una tónica general de muchos autores actuales. Poca teatralidad (en sentido convencional) y mucha poética. Y, sobre todo, fragmentación.

Si bien los textos actuales dejan abiertos los significados, también dejo abierto lo señalado para pasar al siguiente espectáculo: «Separeu-vos junts» (La Dependent). La obra no engaña, quiere contar una historia muy habitual en la novela y en el cine: la separación de una pareja y las tensiones que surgen con los hijos. Pero lo importante es que el planteamiento teatral ha conjuntado bien todos los condimentos: texto con canciones, dirección e inter-

pretación. Es evidente que una parte del acierto está en la presencia de la joven actriz **Natalia Nadal**. De aquí pasamos no a la eternidad, pero sí a «Crónica de excesos», una obra con la que PTV deja por un momento las narices y los zapatos de payaso para adentrarse en una obra para adultos. Pero no se deja el alma del grupo, la habilidad de **Eduardo Zamanillo** para construir textos. La obra se podría titular: «Partitura para una actriz sola y voces». En un principio este conjunto de escenas adquiere un tono *allegro ma non troppo*, para llegar a temas dramáticos como la violencia de género. Magnífica actuación de **Amparo Mayor**. Y las voces. Después llegó «La llum del món», de CRIT, una suave parodia de algunos momentos de la Biblia. El montaje no es original, salvo alguna cosa (como diría **Rajoy**), pero sí efectivo y repleto de encanto.

El festival finaliza este fin de semana, pero todavía hay tiempo para ver algunos platos fuertes como «Mendoza». El grupo mexicano, Los Colochos, es el artífice de trasladar «Macbeth» a la Revolución Mexicana. Una obra que, según se ha dicho, cala a los espectadores hasta lo profundo de los huesos. Otro de los programas reseñables es «Family(es)», de Espacio Inestable cuyo eje es la familia acompaña con una pregunta: ¿cómo bombardear ese reducto? Y a modo de fin de fiesta, remarco «Dead Hamlet», una versión libre de Sennsa Teatro Laboratorio, esto es, teatro físico y danza expresiva.

www.ladependent.com